

■ Η ελληνική γλώσσα από μόνη της είναι σχολείο και δάσκαλος...

«Αὐτὴ τὴ γλῶσσα θὰ μιλοῦσε ὁ Θεὸς»*

Κύριε διευθυντά·

Με τὴν ἐπιστολή μου αὐτὴ θὰ ἤθελα, μέσῳ τῆς ἐφημερίδας σας, νὰ προτείνω στοὺς ὑπευθύνους ἀξιωματοῦχους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης νὰ ἀναγνωρίσουν καὶ νὰ καθιερώσουν τὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα ὡς ἐπίσημη γλῶσσα ἐργασίας, συνεντευξέων Τύπου, ὁμιλιῶν καὶ ἄλλων ἐπισήμων ὑπηρεσιῶν στὸ διοικητικὸ, πολιτικὸ καὶ πολιτιστικὸ σκέλος τῆς Ἐνωσης.

Παρότι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση ἔχει 24 ἐπίσημες γλῶσσες ἐργασίας, μόνο τὰ ἀγγλικά, τὰ γερμανικά καὶ τὰ γαλλικά ἀναγνωρίζονται ὡς ἐπίσημες γλῶσσες.

Μετὰ τὴν ἔξοδο τῆς Βρετανίας (Brexit) ἀπὸ τὴν Ε.Ε., οἱ ἀξιωματοῦχοι τῆς συζητοῦν γιὰ τὴν ἀπόσυρση τῆς ἀγγλικῆς γλῶσσας ἀπὸ τὶς ἐπίσημες ὑπηρεσίες καὶ γιὰ περισσότερη χρησιμοποίηση τῆς γαλλικῆς καὶ τῆς γερμανικῆς.

Γνωρίζοντας τὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα, καθὼς ἐπίσης τὴν ἀγγλικὴ καὶ τὴν γαλλικὴ, θὰ ἤθελα νὰ προτείνω τὴν ἐλληνικὴ ὡς τὴν γλῶσσα πὺ θὰ ἔπαιρνε τὴν θέση τῆς ἀγγλικῆς στὴν Ε.Ε.

Θεωρῶ τὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα χρήσιμη, πολύτιμη καὶ ἀποτελεσματικὴ, γιὰτὶ εἶναι ἡ «μᾶνα», ἡ «πηγὴ» καὶ τὰ «θεμέλια», πάνω στὰ ὁποῖα κτίστηκαν οἱ κύριες εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες, καὶ ἰδίως ἡ ἀγγλικὴ, ἡ

Λύκειο τοῦ Ἀριστοτέλη.

γαλλική, ή γερμανική, ή ιταλική και ή ισπανική.

Ἀκόμη και ή λατινική γλῶσσα, ἀπὸ τὴν ὁποία οἱ εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες ἔχουν πάρει πάρα πολλὰ στοιχεῖα, εἶναι και αὐτὴ βασισμένη στὴν ἑλληνική γλῶσσα.

Ἡ ἑλληνική δὲν εἶναι μόνο χρήσιμη γλῶσσα ἐπικοινωνίας στοὺς τομεῖς τῆς πολιτικῆς, τῆς οἰκονομίας, τῆς ἐκπαίδευσης και τοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ και ὠφέλιμη στοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπιστικῆς, μορφωτικῆς, ἠθικῆς και φιλοσοφικῆς καλλιέργειας κάθε ἀνθρώπου σὲ ὅποιον-δήποτε τόπο και χρόνο ζεῖ αὐτός.

Ἡ ἑλληνική γλῶσσα ἀπὸ μόνη της εἶναι σχολεῖο και δάσκαλος γνώσεων, νοημοσύνης και διαπαιδαγώγησης τῶν ἀνθρώπων κάθε φυλῆς.

Τὰ πέντε κύρια χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας εἶναι: **πρῶτον**, ή ποιητική της ὑφῆ, γι' αὐτὸ κανεῖς χαίρεται νὰ τὴν μιλάει και νὰ τὴν ἀκούει· **δεύτερον**, ή λογική της διαύγεια, καθὼς ὀρίζει και ἐξηγεῖ κάθε ὄρο και λέξη πὸν χρησιμοποιεῖ με ἀποκρυσταλλωμένη σαφήνεια και ἀκρίβεια· **τρίτον**, τὸ ἐπιστημονικό της οἰκοδόμημα, ἀφοῦ εἶναι θεμελιωμένη ἐπάνω στὰ ἑλληνικὰ ἀριστουργήματα τῆς γραμματικῆς και τοῦ συντακτικοῦ· **τέταρτον**, ή λογοτεχνική και ρητορική της δεινότητα· και **πέμπτον**, ὁ τεράστιος μορφωτικὸς πλοῦτος και πνευματικὸς θησαυρὸς τοῦ λεξικοῦ της, πὸν ἀντανακλᾷ κάθε τομέα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς.

Θὰ ἤθελα νὰ ὑπογραμμίσω, ὅτι στὴν ἑλληνική γλῶσσα γράφθηκαν παγκοσμίου ἐμβέλειας ἐπιστημονικὰ βιβλία, διαχρονικῆς ἀξίας, ἀπὸ Ἑλληνας διανοητικοὺς κολοσσὸς σὲ ὄλους σχεδὸν τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, ὅπως στοὺς τομεῖς τῆς πολιτικῆς, ἱατρικῆς, φυσικῆς, λογοτεχνίας, φιλοσοφίας, τέχνης, ἀστρονομίας, νομοθεσίας, θρησκείας, μαθηματικῶν, γεωμετρίας, παιδαγωγικῆς, φυτολογίας, ζωολογίας, ἱστορίας, λογικῆς, ἠθικῆς, βιολογίας, γεωγραφίας και ἄλλων κλάδων, πὸν χρησιμοποιοῦνται σχεδὸν σὲ ὄλα τὰ πανεπιστήμια τοῦ κόσμου γιὰ χιλιάδες χρόνια γιὰ τὴν ἐκπαίδευση τῶν νέων και τὸν ἐκπολιτισμὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὰ πρῶτα Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης, πὸν ἦταν ή Ἀκαδημία τοῦ Πλάτωνα και τὸ Λύκειο τοῦ Ἀριστοτέλη στὴν Ἀθήνα, μέχρι τὰ καλύτερα Πανεπιστήμια στὸν κόσμο, πὸν εἶναι τὸ Harvard

Ἀκαδημία τοῦ Πλάτωνα.

University και τὸ MIT τῆς Βοστώνης τῶν ΗΠΑ.

Ἐπίσης, ὁ Χριστιανισμὸς – ἡ θρησκεία τῆς Εὐρώπης, ποὺ εἶναι ἡ μεγαλύτερη θρησκεία στὸν κόσμο, εἶναι θεμελιωμένος ἐπάνω στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἀφοῦ τὰ Εὐαγγέλια καὶ τὰ ἄλλα μνημειώδη βιβλία

τῆς ἐκκλησιαστικῆς γραμματολογίας γράφτηκαν καὶ αὐτὰ στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, τὴν ὁποῖαν, κατὰ τὴν ἔκφραση τοῦ Γερμανοῦ Φιλοσόφου Νίτσε, «θὰ τὴ μιλοῦσε καὶ ὁ Θεός, γιατί σὲ αὐτὴ τὴ γλῶσσα δὲν θὰ βρεῖς κάτι τὸ μεμπτό, ἀλλὰ οὔτε καὶ κάτι νέο νὰ συμπληρώσεις».

Ἐπιπλέον, ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶναι ἱστορικῶς ἡ ἀρχαιότερη γραπτὴ γλῶσσα τοῦ κόσμου, ἓνα μεγαλειώδες γεγονός ποὺ τῆς δίδει μεγάλη ἀξία καὶ αἴγλη.

Τὸ ἀναμφισβήτητο γεγονός, ὅτι οἱ κύριες εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες, ἡ δημοκρατία, ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς καὶ ὁ Χριστιανισμὸς βασιζοῦνται στὸν λαμπρὸ πυλῶνα τῆς ἑλληνικῆς γλῶσσας μιλάει ἀπὸ μόνο του γιὰ τὴν ἀξία τῆς νὰ γίνεи δικαίως καὶ νομίμως ἐπίσημη γλῶσσα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως.

Κανεῖς εἰδήμων τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν δὲν θὰ μπορούσε ἀντικειμενικὰ νὰ ἀγνοήσει τὴν ἀξία καὶ τὴν ὠφέλεια τῆς ἑλληνικῆς γλῶσσας ὡς γλῶσσας ἐργασίας στὴν Ε.Ε.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς καὶ χωρὶς συναισθηματικὰ κίνητρα, προτείνω μέσω τῆς ἐφημερίδας σας ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα νὰ γίνεи ἐπίσημη γλῶσσα τῆς Ε.Ε.

Νομίζω ὅτι ἡ καθιέρωση μιᾶς ἐπίσημης γλῶσσας πρέπει νὰ γίνεται μὲ κριτήρια πολιτιστικὰ καὶ ὄχι μὲ κύριο κριτήριο τὸν ἀριθμὸ τῶν ὁμιλητῶν μιᾶς γλῶσσας.

Καλῶ ὅλους αὐτοὺς ποὺ μποροῦν νὰ προωθήσουν τὴν πρόταση αὐτὴ νὰ γράψουν στοὺς ἀξιωματοῦχους τῆς Ε.Ε., ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλλάδος στὴν Ε.Ε., ὅτι ἡ πρόταση αὐτὴ εἶναι νόμιμη καὶ ἐφικτὴ, ἀφοῦ ἡ Ἑλλάδα εἶναι κράτος-μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως.

*Δημήτριος Ἀλεξανδράκης
Πανεπιστημιακὸς Καθηγητὴς Φιλοσοφίας
Σάρλοτ, Βόρεια Καρολίνα ΗΠΑ*

(*) Ἐφημερ. «**Ἡ Καθημερινή**», 30.7.2016. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.